

2) Udvalgets Forslag til en ny Affattelse af Lovforslaget, saalydende.

§ 1.

Naar Kongen har udstedt en Forsättningslov for Islands særlige Anliggender — efterat Althinget derover er blevet hørt, og Rigsdagen ved Beslutning har samtykket i, at den sættes i Kræft, overgaaer den hidtil af Kongen og Rigsdagen udøvede Raadighed over Islands særlige Indtægter og Udgifter til Kongen og Althinget efter de i Islands Forsättningslov derom givne Forskrifter.

§ 2.

Islands særlige Anliggender ere:

- 1) Althinget.
- 2) Retspleien — dog at den Appel til Rigets Højesteret, der finder Sted for Tiden, ikke kan forandres uden ved en af Rigsdagen vedtagen Lov.
- 3) Politivæsen.
- 4) Kirke- og Undervisningsvæsen.
- 5) Læge- og Sundhedsvæsen.
- 6) Det directe og indirecte Skattevæsen.
- 7) Islands offentlige Eiendomme, Stiftelser og Fonds.
- 8) Communal- og Fattigvæsen.
- 9) Landvæsen, Fiskeri, Handel, Søfart og andet Næringsbrug.
- 10) Veivæsen.
- 11) Postvæsenet paa Island og omkring dets Ryfter, — hvorimod den offentlige Postforbindelse med Danmark, som bestrides og bestyres af dette, ikke kan bebyrdes med nogen Afgift til Island.
- 12) De i den stedlige Forvaltning ansatte Embeds- og Bestillingsmænds Lønning og Pensionering — derunder indbefattet de nuværende Pensioner til afgaaede islandske Embedsmænd.

Den øverste Ledelse af Islands Anliggender har sit Sæde i Kjøbenhavn og kan af Kongen kun overdrages til en af de for Rigsdagen ansvarlige Ministre. Udgifterne til denne Overstyrelse ere Islands Finantsevæsen uvekkommende.

§ 3.

Angaaer en om Islands særlige Anlig-

gender af Althinget vedtagen Lov ikke udelukkende Island, men tillige Danmark, kan Kongen ikke stadfæste samme, forinden Rigsdagen dertil har meddeelt sit Samtykke. Foretager Rigsdagen nogen Forandring i Loven, udkræves Althingets Samtykke til Forandringen, forinden Loven kan stadfæstes. Enhver et saadant blandet Anliggende under Kongens Afgjørelse, kan han kun derom tage Beslutning i Statsraadet.

Opstaaer der Tvivl om, hvorvidt noget Anliggende udelukkende angaaer Island, eller tillige Danmark, kan den endelige Afgjørelse kun ske ved en gennem Rigsdagen vedtagen Lov.

§ 4.

Islands særlige Indtægter ere ikke blot de Indtægter, der hidtil have været opførte som saadanne paa Finantsloven, — dog med Undtagelse af den paa Island oppebaarne Rangskat — men ogsaa alle directe og indirecte Skatter og Afgifter, som herefter maatte blive indførte paa Island ifølge Beslutning af dets særlige Lovgivningsmagt.

Af Islands særlige Indtægter bestrides Udgifterne til Islands særlige Anliggender overensstemmende med de i sammes Forsättningslov derom givne Forskrifter.

§ 5.

Indtil anderledes bestemmes ved en af Rigsdagen vedtagen Lov, udreder Statskassen et Bidrag af 15,000 Rd. aarlig til Bestridelsen af den overordnede Forvaltning paa Island.

Endvidere yder Statskassen et overordentligt Tilskud til Islands øvrige Udgifter, som i de første 10 Aar skal udgjøre 30,000 Rd. aarlig, og i de paaafølgende 20 Aar ned sættes med 1,500 Rd. aarlig, saa at det efter Udløbet af 30 Aar aldeles bortfalder.

Om Anvendelsen af disse af den danske Statskasse til Islands særlige Udgifter ydede Bidrag udsteder Kongen en Anordning, efter forinden derom at have indhentet Althingets Betænkning, ligesom dette ogsaa herefter skal høres, forinden Kongen dert foretager nogen Forandring.

Denne kongelige Anordning og de senere deri foretagne Forandringer meddeles Rigsdagen.